

PODACI O USTANOVI/ŠKOLI	PODACI O AUTORIMA/AUTORKAMA
Naziv škole: Osnovna škola „Bata Bulić“	Ime i prezime: Borko Milošević, nastavnik matematike
Mesto, opština: Petrovac na Mlavi	
Školska uprava: Požarevac	
Opis primera dobre prakse IO	
Stefan	
Ključne reči: osnovna škola, intelektualne teškoće	
<p>„Uvek si bio tu za mene, vadio si me iz smešnih situacija i podržavao čak i onda kad nisam bio u pravu. Hvala ti za svu podršku koju si mi pružio. Voli te tvoj brat Fefa.“</p> <p>Ovo je rođendanska čestitka koju je ovog leta preko društvenih mreža uputio Stefan, svom drugu iz osnovne škole. Koliko iskrenosti u ovih nekoliko rečenica! Koliko nevinosti, koliko čistote!</p> <p>Stefan je sada učenik drugog razreda trgovinskog smera srednje škole Mladost u Petrovcu na Mlavi. Stefan je bio moj učenik od petog do osmog razreda osnovne škole. Predavao sam mu matematiku. Sećam se našeg prvog susreta, naših prvih časova. Tada ništa nisam znao o njemu. Bio je nemiran, govorio je glasno, pomalo mucajući. Govorio je da su mu otac i stric umrli od srčanog udara, otac u trideset sedmoj godini. Nisam znao šta da mu kažem. Kasnije sam saznao da je došao iz druge škole, iz druge opštine i da živi u hraniteljskoj porodici.</p> <p>Ubrzo sam primetio da ima velikih problema u pisanju, da mu je rukopis nečitak, da guta slova, da mu je sveska neuredna. O nekim osnovnim matematičkim znanjima, nije bilo ni govora. Pomalo sam se plašio njegove nestašnosti, pomišljajući da će to predstavljati veliki problem u starijim razredima. Dok su druga deca još uvek bila pomalo uplašena, Stefan je stalno glasno govorio, često ustajući i šetajući po učionici. Zato sam u jednom trenutku poželeo da nije u tom razredu, u razredu V5.</p> <p>Kako je vreme odmicalo, shvatio sam da je Stefan neverovatno dobrodušan, do granica naivnosti. Iako se po mnogo čemu razlikovao od druge dece, bio je prihvaćen u razredu, da bi se u starijim razredima ta prihvaćenost pretvorila u omiljenost. Njegov osmeh bio je zarazan, a nasmejan je bio stalno, njegova nezgrapnost je svima postala prirodna.</p>	

To što je bio prihvaćen i omiljen promenilo je Stefanovo učenje, Stefanov rad u odeljenju. Plan prilagođavanja, po kome smo radili od samog početka petog razreda, podrazumevao je vršnjačku pomoć, što je bilo lako ostvarivo u takvom, dobrom odeljenju. Propustio sam da kažem, da je odeljenje V5, na kraju školovanja VIII5, bilo sastavljeno od veoma dobrih učenika, kasnije se ispostavilo i od veoma dobrih drugova! Zato su svi učenici želeli da pomognu Stefanu u rešavanju zadataka, a najbolji su to činili i sami sactavljajući posebne zadatke za Stefana. Zadaci su bili koncipirani tako da donose uspeh, što je rezultiralo ogromnim rastom samopouzdanja kod Stefana. Ali, ništa od toga ne bi bilo dovoljno, da Stefan nije pokazivao ogromnu volju za učenjem, volju za napredovanjem, koja se ogledala u tome da je on hteo da radi SVAKI zadatak koji je bio postavljen na tabli! Ta neverovatna upornost rezultirala je da, iako je u starijim razredima radio po IOP-u 2, sam završni ispit radi kao i ostali đaci, i da na tom ispitu ostvari uspeh!

Stefan se sada školuje za zanimanje trgovac. Pored redovne prakse, veći deo letnjeg raspusta provodi u trgovini u kojoj tokom školske godine obavlja praksu. Često me posećuje u školi, ponekad prisustvuje mojim časovima. Ostao je isti! Stefan, moj učenik!

Post skriptum:

Zašto smo uspeli?

Zato što je odeljenje u potpunosti prihvatilo Stefana.

Zato što je majka iz hraniteljske porodice sarađivala.

Zato što nas je razredni starešina podržavao.

Zato što nas je pedagog usmeravao.

Zato što je Stefan bio uporan.

Zato što smo hteli da uspemo!